



בע"א (רחובות) 25985-10-17 - יעקב שלום נ' עיריית רחובות

בע"א (רחובות) 25985-10-17 - יעקב שלום נ' עיריית רחובות
בע"א (רחובות) 25985-10-17

יעקב שלום

נגד

עיריית רחובות

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברחובות

[19.07.2018]

כבוד השופטת אושרית הובר היימן

החלטה

בפני בקשה לביטול דו"ח חניה מס' 135038-5-9 מיום 19.06.09 (להלן: "הדו"ח") שניתן למבקש בתחום שיפוטה של המשיבה.

טענות הצדדים

המבקש מאשר כי קיבל את הדו"ח שנשלח אל ביתו, אך לא שילם אותו מכיוון שלטענתו אינו חוקי. לטענת המבקש, לאחר שקיבל את הדו"ח שלח מכתב למשיבה ועתר לביטולו, אך לא נענה מעולם והניח כי הדו"ח אכן בוטל. עוד טען המבקש לנסיבות אישיות ורפואיות, כמו גם להיותו נכה בכל תו נכה. המבקש אישר, כי רק לאחר שהגיעו אליו הביתה לביצוע הליכי עיקול מטלטלין, הגיש את הבקשה דנא.

לטענת המשיבה מעולם לא קיבלה כל פניה מאת המבקש. עוד נטען, כי לאחר שנשלח אל המבקש דו"ח החניה, החלו הליכי גבייה ובהמשך לכך נשלחו אליו מכתבים נוספים, אשר גם מהם התעלם. לעניין זה הוצגו שני אישורי מסירה חתומים מהשנים 2010 ו- 2011 וכן אישורי משלוח דואר רשום, שהופקו ע"י דואר ישראל המתייחסים לשנים 2009-2014. בנסיבות אלו, טענה המשיבה, יש לראות את המבקש כאילו הורשע ונגזר עליו הקנס, מאחר וחלפו המועדים הקצובים בחוק להגשת בקשה להישפט.

בהמשך להגשת הבקשה, התקיים דיון במעמד שני הצדדים, ואלו השלימו טענותיהם בעל פה.

דיון

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה סבורה אני כי דין הבקשה להידחות ואנמק.



עבירת החניה מושא הבקשה דנן הינה עבירת קנס מסוג ברירת משפט שחלות עליה הוראות סעיפים 228-230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"). הליך של ברירת משפט נפתח בהמצאה כדין של הודעת תשלום קנס המפרטת, בין היתר, את העבירה ואת שיעור הקנס שנקבע לה. תקנה 41(א) לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 (להלן: "התקנות") קובעת כי בעבירות קנס של העמדת רכב במקום שהעמדתו אסורה לפי חיקוק, מותר להצמיד לרכב הודעה על מעשה העבירה. תקנה 41(ב) לתקנות קובעת: "לא שולם הקנס במועד שנקבע בהודעה שהוצמדה לרכב ולא ביקש בעל הרכב להישפט תוך אותו מועד, תומצא לבעל הרכב הרשום ברשות הרישוי הודעת תשלום קנס חדשה". תקנה 44 א לתקנות קובעת חזקת מסירה וזו לשונה: "44א. בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט, לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן". בעניינו, בית המשפט כלל אינו נדרש לבחון את חזקת המסירה אותה קובע הסעיף הנ"ל, שהרי המבקש אינו מכחיש כי הדו"ח הומצא לידי. אולם, לטענת המבקש, לאחר שנמסרה לידי הודעת הקנס שלח מכתב למשיבה בבקשה לביטול הדו"ח. טענה זו נטענה בעלמא. המבקש לא הציג כל אישור משלוח, וודאי לא אישור מסירה, של מכתב כאמור. המבקש אישר, כי לאחר שלטענתו שלח את אותו מכתב כבר לא התעניין בדו"ח, כי סבר שבוטל, ולא שילם אותו מכיוון שלטענתו אינו חוקי. טענת המבקש אינה יכולה להתקבל, מאחר ולא הוצגו לה תימוכין כלשהם. לא יתכן, כי בחלוף 8 שנים ממועד מתן הדו"ח, יטען המבקש לראשונה כי פנה למשיבה בעניין זה, וזאת מבלי להציג כל ראיה. טענתו של המבקש אינה יכולה לעמוד, גם לאור הראיות שהציגה המשיבה לכך שנמסרו לו במהלך השנים מכתבי דרישה לתשלום הקנס, והמבקש בחר להתעלם גם מהן.



רק לאחר שהגיעו מעקלים אל ביתו של המבקש לביצוע הליך עיקול מטלטלין בחודש ספטמבר 2017, הגיש המבקש את הבקשה נשוא הליך זה. המבקש אישר דברים אלו במסגרת הדיון. יצוין, כי המבקש גם אישר, שהכתובות אליהן נשלחו מכתבי המשיבה הן נכונות, אך טען כי החתימות על גבי אישורי המסירה אינן חתימותיו. טענות אלו עלו לראשונה ע"י המבקש בדיון, וזאת אף שאישורי המסירה האמורים צורפו לתגובת המשיבה והועברו למבקש, כבר בחודש נובמבר 2017 ואף שהוגשה תשובת המבקש לתגובת המשיבה, לא נמצא בה כל זכר לטענתו זו.

סעיף 229 (ח2) לחסד"פ קובע כי במידה ולא הוגשה בקשה להישפט במועדים הקצובים בחוק יראו את הנאשם כמי שהורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס. רוצה לומר, כי משקיבל המבקש הודעה על הדו"ח, בתוך שנה מיום קבלתו, היה עליו לפנות בבקשה להישפט בגינו. הואיל ואין כל ראייה, כי המבקש פעל כאמור, אין לו להליו, אלא על עצמו.

יפים לעניין זה דברי כב' הש' ג'ובראן ברע"פ 11165/08 אריה שורשי נ' עיריית תל - אביב - אגף החניה (2.6.09):

" המבקש לא השכיל להגיש את בקשתו להישפט במועדים שנקבעו לכך בחוק, ולא העלה נימוק כלשהו אשר הצדיק חריגה מהכלל ודיון בטענותיו לגופן, לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי. אמנם, המבקש צירף לבקשת רשות הערעור מספר מכתבים המעידים על כך שלא חדל לפנות לעיריית תל-אביב-יפו לביטול הודעת תשלום הקנס, ואכן אחת ההודעות לתשלום אכן בוטלה לבסוף על ידי העירייה. אלא שמסדחתה העירייה את בקשתו לביטול הודעת התשלום נשוא הליך זה, היה עליו לפנות לבית המשפט אם רצונו היה להישפט בגין הודעת תשלום הקנס לשם מימוש זכויותיו. משפנה לבית המשפט כשלוש שנים לאחר פקיעת המועד שנקבע לכך בחוק, ומשהפך פסק דינו לחלוט, לא מצאתי פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים, אשר אושרה על ידי בית המשפט המחוזי, כי אין מקום לקבל את בקשתו להארכת מועד להגשת בקשה למתן רשות להישפט".

דברים אלו יפים לענייננו, מקל וחומר, שעה שכלל לא הוכיח המבקש שאכן נשלח מכתב כלשהו על ידו למשיבה. למעלה מן הצורך, יצוין כי במסגרת הדיון נמצא שגם טענתו של המבקש - לגופן של נסיבות מתן הדו"ח - כי הדו"ח ניתן שעה שהינו אוחד בתו נכה, אינה נכונה, שעה שהדו"ח ניתן בחודש יוני 2009 בעוד שתו הנכה ניתן לו רק ארבע חודשים מאוחר יותר.

במקרה דנן, התרשמתי כי המבקש בחר לשבת בחיבוק ידיים, התעלם ממתן הדו"ח ומהליכי הגבייה שננקטו כנגדו לאורך השנים, ואך משהגיעה החרב אל סף צווארו, נזעק ופנה אל בית המשפט בטענות שונות ומשונות. שומה על בית המשפט למנוע מן המבקש ומשכמותו לפעול בדרך נלוזה זו.

מן הנימוקים המפורטים לעיל והואיל ולא נמצא כל הסבר לשיהוי הניכר בפניית המבקש אל בית המשפט, אני דוחה את הבקשה.

באשר לשאלת ההוצאות -

במסגרת הדיון הציע בית המשפט, לאור טענות הנאשם בדבר נסיבותיו האישיות והרפואיות, כי הצדדים יבואו בדברים וכי המשיבה תבחן לפני משורת הדין את האפשרות של הפחתת הריביות ועלויות הליכי הגבייה. ב"כ המשיבה הסכימה להצעת בית המשפט. דא עקא, שהמבקש שלל בכל תוקף אפשרות זו וסירב להציג לב"כ המשיבה מסמכים. בנסיבות אלו, הודיעה ב"כ המשיבה כי המשיבה תעמוד על כל הוצאות הגבייה וכן על הוצאותיה בגין ההליך דנן.

לאחר שמצאתי, כי לא היה כל בסיס להגשת הבקשה מלכתחילה, לאור התנערותו והתעלמותו של המבקש לאורך השנים מדרישותיה של המשיבה, ונוכח התנהלותו בדיון, מצאתי ממש בעתירת המשיבה לפסיקת הוצאות. עם זאת, לאור טענותיו של המבקש בדבר מצבו הרפואי היותו אדם נכה, אני פוסקת סכום הוצאות מינימאלי, בסך של ₪ 500 בלבד, שישולם בתוך 30 ימים ממועד מסירת החלטתי זו לידי.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, בהעדר הצדדים.